

Ester Premate

DZRJL NA FESTIVALU LUPA

Predstavljanje jamarstva in našega društva je preko številnih poljudnih predavanj in člankov, fotografskih razstav, nenazadnje pa tudi socialnih omrežij postalo pomemben del društvenih objamskih dejavnosti. Ena od tovrstnih

priložnosti, kjer se društva lahko predstavijo širši javnosti, je Festival nevladnih organizacij – LUPA, ki je do danes pod okriljem CNVOS (Centra za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij) in Ministrstva za javno upravo doživel že 19 izvedb. Dogaja se v centru Ljubljane, ponuja pa predstavitve nevladnih organizacij z vseh koncev in krajev Slovenije in vseh mogočih področij delovanja. DZRJL se je festivalu prvič pridružilo septembra 2019. Tudi leto kasneje smo se ponovno odločili za sodelovanje, čeprav smo vedeli, da stojnica zaradi omejevalnih ukrepov ne more biti tako obljudena in zanimiva kot prvič.

Na festivalu smo tako v 2019 kot tudi v 2020 pokazali starejšo in sodobno jamarsko opremo, vrteli fotografije iz podzemlja na monitorju, postavili model kraške jame in razobesili najlepše načrte večjih ferajnovih jam. Ob stojnici je bilo vseskozi živahno. Obiskali so nas mimoidoči Ljubljančani in razstavljalci z drugih stojnic, sem in tja pa so se ustavili člani, ki jih na ferajn že dolgo ni bilo. Pri nas so se na klepetu zadržali tudi potomci že preminulih članov, ki

so bili izjemno veseli kakšne od številki Glasu podzemlja. Stojnica je bila v 2020 okrnjena za najbrž najbolj zabaven rekvizit: bajsitlačnico (glej fotografijo). Ta je bila namreč izdelana in premierno predstavljena prav na LUPI – in čeprav ni prepričala prav veliko obiskovalcev stojnice, da bi jo preizkusili, je vsaj nam zagotavljala celodnevno zabavo. Lansko leto je bajsitlačnico zamenjalo obvezno razkužilo za roke, a je namesto LUPE z malo predelave doživela še napornejši dan, ko so jo člani vseh starosti, velikosti in oblik neumorno preizkušali na veteranski akciji.

Če se bo le dalo, nas boste tudi v prihodnjih letih najbrž srečali na eni izmed stojnic. Vsekakor je z vidika prepoznavnosti društva in jamarstva dobrodošlo, da se za en dan pridružimo pisani družini na ljubljanskem Bregu, poklepetaimo z mimoidočimi in naše dejavnosti predstavimo tudi širše. Sploh v sedanjih časih, ko mnogim nevladnim organizacijam v Sloveniji ni ravno z rožicami postlano, je še toliko bolj pomembno, da smo vidni in soustvarjamo tovrstne dogodke.

Ferajnovne babe na LUPI 2019; Beki, Ester in Tjaša med testiranjem bajsitlačnice (ime po izdelovalcu – Bajsi & sin, podjetje za izdelavo človeštvu nepotrebnih in okolju neprijaznih izdelkov). Foto: Ester Premate

Matic Di Batista

FERAJN V OBLAKIH

Lani smo člani opravili velik napredek pri urejanju meritev ferajnovih jam. Postavili smo standarde za hrambo meritev za večja območja, kjer aktivno raziskujemo v zadnjih letih. Sistematično urejanje in shranjevanje meritev za raziskave na Kaninu je že leta uspešno vodil Jozl, pomagal pa mu je Lanko. Po Jozlovi smrti smo priskočili Lanku na pomoč še ostali. Nova odkritja na Poljani so botrovala, da smo sistem shranjevanja meritev v Survex projektih na novo premislili. Rezultat je bila posodobljena struktura, ki omogoča večjo preglednost in lažje dodajanje novih meritev.

Nova struktura je za sabo prinesla veliko dela pri urejanju Kaninskih meritev, ki se ga je herojsko lotil Aladin. Rezultat je že

viden pri večjih jamah in sistemih na tem območju. Z meritvami z območja Poljane je bilo dela precej manj, saj smo začeli s svežim stanjem. Le pridnim članom se lahko zahvalimo, da so nas zalagali z meritvami, in tako smo lahko zadeve še bolj optimizirali.

Končni rezultat je dostopen članstvu na repozitoriju GitHub. Gre za oblako storitev, ki omogoča spremljanje sprememb v datotekah ter vejitve med različnimi verzijami. Poleg tega pa še veliko več. Za laike: predstavljajte si mapo na vašem računalniku, v katero mečete tekstovne datoteke z meritvami. Vsakič, ko dodate novo datoteko ali pa le posodobite obstoječo, se to zabeleži. Poleg tega pa lahko naenkrat vodite dve ali več

verzij iste mape – v eni imate meritve devetih jam, v drugi pa urejate meritve desete. Ko so meritve urejene, jih lahko združite s prvo verzijo. Vse te združitve in spremembe so zabeležene in posledično lahko več uporabnik premeta zadeve sem ter tja, brez da bi pokvaril tisto verzijo, ki velja za edino popolno (resnično).

Te odlične funkcionalnosti, ki jih prinaša Git(Hub), so nas spodbudile, da urejene meritve spravimo na nov nivo. Tisti, ki ste se že srečali s Survexom, veste, da je en od produktov meritev tudi njihova 3D (lahko tudi 2D) predstavitve. eKataster že več let omogoča, da se le-te prikazujejo tudi v brskalniku. To pomeni, da lahko vsak, ki ima dostop do interne-

ta, v svojem brskalniku obrne 3D model jame (če je 3D model pripet jami). V lanskem letu smo končno izpopolnili tudi 2D prikaz tlorisa na zemljevidu.

Ker smo v prejšnjem odstavku ugotovili, da se GitHub zaveda raznih sprememb, je naslednji korak logičen. Zakaj ne bi GitHub ob morebitnih spremembah letih prevedel v nam znan Survex 3D/2D izvoz in tega naložil na eKataster. Vse kar manjka, je nekaj magije, ki jo je v loncu zamešal Lojze. Spisal je namreč niz ukazov, ki v oblaku zakuhajo nevihto, katere produkt je navidezen računalnik. Na ta računalnik se naložijo naše meritve ter se z nekaj drugimi ukazi prevedejo v 3D/2D model. Še dodaten ščepec ukazov in eKataster izve, da se je zgodila sprememba, ter naloži modele k jami, kateri pripadajo. Da se modeli ne naložijo naključni jami, poskrbi zelo preprosta konfiguracijska datoteka, kjer povemo, katera Survex meritev pripada kateri jami.

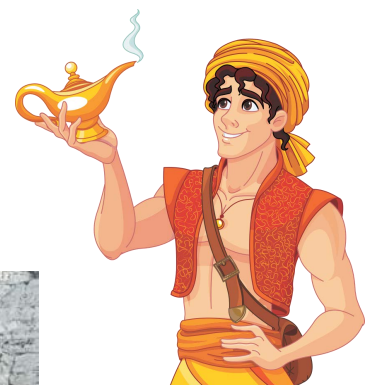
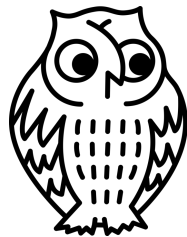
In rezultat? Verjetno je največ novih meritev na GitHub v zadnjem letu dodal Jure. Poleg tega je poskrbel, da so se imena jam pravilno preimenovala iz delovnih v tista, ki so kasneje romala v kataster. Ko se ekipa vrne iz jame Rajža, nove meritve takoj pošljejo Juretu, ki se akcije žal ni udeležil, ker ga boli nart. Ta meritve naveže na stare ter jih zaluča v oblak. GitHub, obogaten z Lojzetovo magijo, nato sproži proces grajenja modelov. Ko je slednji zaključen, obvesti o tem eKataster, ki pripne modele pravi- nim jamam. Ekipa lahko že na terenu preko eKatastra vrti 3D model in se čudi, zakaj se jama še vedno ni povezala v Grvn. Hkrati se z odkritji lahko pohvali svoji stari mami. Četudi ta na računalniku drugega kot eKataster odpreti ne zna.

Morda se zdi stvar zakomplicirana. Verjetno vse skupaj tudi je do neke mere zakomplicirano. A rešitev je že precej preprosta. Jure mora le imeti čas, voljo in nekaj osnovnega znanja uporabe Git

orodij. Rezultat pa, morate priznati, je precej sexy. Ker ima vsak napredek svoje stopnje razvoja, se lahko mirno nadejate, tudi taki, ki se ne želite naučiti uporabe Gita (pa čeprav zna biti uporaben tudi kje drugje), da bo v prihodnosti tudi ta korak preprostejši. A pustimo času čas, avtorjem eKatastra in Git čarovniku pa, da zadihajo. Mislim, da gremo v pravo smer – predstaviti vsem članom na čim bolj slikovit način, kako rastejo jame, ki jih v društvu raziskujemo. Hkrati pa skrbeti za čim bolj urejeno dokumentacijo. The future is near. |

Avtor je sliko našel na spletu in jo tu objavlja za inspiracijo. Za to prevzema vso odgovornost: »Viva la revolución!«

Jozi in Putick bdita nad tridejevci. Foto Jozi: Primož Jakopin, Diba & Jure: Špela Borko, Lojze & Lanko: sebek. Vir Aladdin: Shutterstock